

קסז. לשבת בשמיני שלחג, שנאמר "וביום השמיני מקרא-קדש" (ראה ויקרא כג, לו).

קסח. לישיב בסכה שבעת ימים, שנאמר "בסכת תשבו, שבעת ימים" (ויקרא כג, מב).

קסט. לטל לולב, שנאמר "ולקחתם לכם ביום הראשון, פרי עץ הדר" (ויקרא כג, מ).

קע. לשמע קול שופר בראש השנה, שנאמר "יום תרועה, יהיה לכם" (במדבר כט, א).

קעא. לתן מחצית השקל בכל שנה, שנאמר "זה יתנו, כל-העבר" (שמות ל, יג).

קעב. לשמע מכל נביא שיהיה בכל דור ודור אם לא יוסיף ולא יגרע, שנאמר "אליו, תשמעון" (דברים יח, טו).

קעג. למנות מלך, שנאמר "שום תשים עליך מלך" (דברים יז, טו).

קעד. לשמע מכל בית דין הגדול שיעמדו להם לישראל, שנאמר "ועל-המשפט אשר-יאמרו לך תעשה" (דברים יז, יא).

קעה. לנטות אחרי רבים אם תהיה מחלקת בין הסנהדרין בדינין, שנאמר "אחרי רבים להטת" (שמות כג, ב).

קעו. למנות שופטים ושוטרים בכל קהל וקהל מישראל, שנאמר "שפטים ושטרים, תתן-לך" (דברים טז, יח).

קעז. להשוות בין בעלי דינין בשעה שעומדין בדין, שנאמר "בצדק, תשפט עמיתך" (ויקרא יט, טו).

קעה. להעיד בבית דין למי שיש לו עדות, שנאמר "והוא עד, או ראה או ידע" (ויקרא ה, א).

קעט. לחקור העדים הרבה, שנאמר "ודרשת וחקרת ושאלת, היטב" (דברים יג, טו).

קפ. לעשות לעדים זוממים כמו שדמו לעשות, שנאמר "ועשיתם לו, כאשר זמם" (דברים יט, יט).

קפא. לערף את העגלה כמצותה, שנאמר "וערפו-שם את-העגלה, בנחל" (דברים כא, ד).

קפב. להכין שש ערי מקלט, שנאמר "תכין לך, הדרך, ושלשת את-גבול ארצך" (דברים יט, ג).

קפג. לתת ללויים ערים לשבת, וגם הם קולטות, שנאמר "ונתנו ללויים . . . ערים" (במדבר לה, ב).

קפד. לעשות מעקה, שנאמר "ועשית מעקה לגגך" (דברים כב, ח).

קפה. לאבד עבודה זרה וכל משמשיה, שנאמר "אבד תאבדון את-כל-המקמות" (דברים יב, ב).

קפו. להרג אנשי עיר הנדחת ולשרף את העיר, שנאמר "ושרפת באש . . ." (דברים יג, יז).

קפז. לאבד שבעה עממים מארץ ישראל, שנאמר "החרם תחרימם" (דברים כ, יז).

קפח. להכרית זרעו שלעמלק, שנאמר "תמחה את-זכר עמלק" (דברים כה, יט).

קפט. לזכר מה שעשה עמלק תמיד, שנאמר "זכור, את אשר-עשה לך עמלק" (דברים כה, יז).

קצ. לעשות במלחמת הרשות כמשפט הכתוב בתורה, שנאמר "כי-תקרב אל-עיר" (דברים כ, י).

קצא. למשח כוהן למלחמה, שנאמר "והיה, כקרבכם אל-המלחמה; ונגש הכהן" (דברים כ, ב).

קצב. להתקין יד במחנה, שנאמר "ויד תהיה לך, מחוץ למחנה" (דברים כג, יג).

קצג. להתקין יתד, שנאמר "ויתד תהיה לך, על-אזנך" (דברים כג, יד).

קצד. להשיב את הגזל, שנאמר "והשיב את-הגזלה אשר גזל" (ויקרא ה, כג).

קצה. לתן צדקה, שנאמר "פתח תפתח את-ידך" (דברים טו, ח; דברים טו, יא).

קצו. להעניק לעבד עברי, שנאמר "העניק תעניק, לו" (דברים טו, יד); וכן לאמה עבריה.

קצז. להלוות לעני, שנאמר "אם-כסף תלוה את-עמי, את-העני" (שמות כב, כד); "אם" זה אינו רשות אלא מצוה, שנאמר "והעבט, תעביטנו" (דברים טו, ח).

קצח. להלוות לנכרי ברבית, שנאמר "לנכרי תשיך" (דברים כג, כא); מפי השמועה למדו שזו מצות עשה.

קצט. להשיב המשכון לבעליו, שנאמר "השב תשיב לו את-העבוט" (דברים כד, יג).

ר. לתן שכר שכיר בזמנו, שנאמר "ביומו תתן שכרו" (דברים כד, טו).

רא. להיות השכיר אוכל בזמן שכירותו, שנאמר "כי תבא בכרם רעף . . . כי תבא בקמת רעף" (דברים כג, כה-כו).

רב. לעזוב מעל חברו או מעל בהמתו, שנאמר "עזב תעזב, עמו" (שמות כג, ה).

רג. להקים המשא על הבהמה, שנאמר "הקים תקים, עמו" (דברים כב, ד).

רד. להשיב האבדה, שנאמר "השב תשיבם, לאחיה" (דברים כב, א).

רה. להוכיח החוטא, שנאמר "הוכח תוכיח את-עמיתך" (ויקרא יט, יז).

רו. לאהב כל אדם מבני ברית, שנאמר "ואהבת לרעך כמוך" (ויקרא יט, יח).

רז. לאהב את הגר, שנאמר "ואהבתם, את-הגר" (דברים י, יט).

רח. לצדק מאזנים עם המשקלות, שנאמר "מאזני צדק אבני-צדק" (ויקרא יט, לו).

רט. לכבד החכמים, שנאמר "מפני שיבה תקום" (ויקרא יט, לב).

רי. לכבד אב ואם, שנאמר "כבד את-אביך, ואת-אמך" (שמות כ, יא; דברים ה, טו).

ריא. ליראה מאב ואם, שנאמר "איש אמו ואביו תיראו" (ויקרא יט, ג).

ריב. לפרות ולרבות, שנאמר "פרו ורבו" (בראשית ט, ז).

ריג. לבעל בקדושין, שנאמר "כי-יקח איש, אשה; ובא אליה" (דברים כב, יג; וראה דברים כד, א).

ריר. לְשַׁמַּח חֶתֶן אֶת אִשְׁתּוֹ שָׁנָה, שְׁנֵאָמֶר "נָקִי יִהְיֶה לְבֵיתוֹ, שָׁנָה אַחַת" (דברים כד,ה).

רטו. לְמוֹל אֶת הַבֶּן, שְׁנֵאָמֶר "וּבִיּוֹם, הַשְּׁמִינִי, יְמוּל, בָּשָׂר עָרְלָתוֹ" (ויקרא יב,ג).

רטז. לִיבֹם אִשְׁתֹּא אַח, שְׁנֵאָמֶר "יִבְמָה יָבֵא עָלֶיהָ" (דברים כה,ה).

ריו. לְחַלֵּץ לִיבֹם, שְׁנֵאָמֶר "וְחָלְצָה נַעֲלוֹ" (דברים כה,ט).

ריח. לְשֹׂא אוֹנֵס אֶת אֲנוּסָתוֹ, שְׁנֵאָמֶר "וְלוֹ-תִהְיֶה לְאִשָּׁה" (דברים כב,כט).

ריט. לִישֵׁב מוֹצִיא שֵׁם רָע עִם אִשְׁתּוֹ כָּל יָמָיו, שְׁנֵאָמֶר "וְלוֹ-תִהְיֶה לְאִשָּׁה" (דברים כב,יט).

רב. לְדוֹן בַּמִּפְתָּה בְּחַמְשִׁים שֶׁקֶל עִם שָׂאֵר דִּינָיו, שְׁנֵאָמֶר "כִּי-יִפְתָּה אִישׁ" (שמות כב,טו).

רבא. לַעֲשׂוֹת לִיפַת תֹּאֵר כַּתוּב, שְׁנֵאָמֶר "וְרֵאִיתָ, בַּשְּׂבִיחַ" (דברים כא,יא).

רבב. לְגַרֵּשׁ בַּשָּׁטֶר, שְׁנֵאָמֶר "וְכָתַב לָהּ סֵפֶר כְּרִיתָת וְנָתַן בְּיָדָהּ" (דברים כד,א ; דברים כד,ג).

רבג. לַעֲשׂוֹת לִסּוּטָה כְּתוּרָתָהּ, שְׁנֵאָמֶר "וַעֲשֵׂה לָהּ הַכֹּהֵן, אֶת כָּל-הַתּוֹרָה הַזֹּאת" (במדבר ה,ל).

רבד. לְהִלָּקוֹת הָרָשָׁעִים, שְׁנֵאָמֶר "וְהַפִּילוּ הַשֹּׁפֵט וְהַכֹּהֵן" (דברים כה,ב).

רבה. לְהַגְלוֹת רוֹצֵחַ בַּשָּׂגָגָה, שְׁנֵאָמֶר "וַיִּשָּׁב שֵׁם, עַד-מוֹת הַכֹּהֵן" (ראה במדבר לה,כה).

רבו. לְהִיּוֹת בֵּית דִּין הוֹרְגִין בְּסִיף, שְׁנֵאָמֶר "נָקָם, יִנָּקָם" (שמות כא,כ).

רבז. לְהִיּוֹת בֵּית דִּין הוֹרְגִין בַּחֶנֶק, שְׁנֵאָמֶר "מוֹת-יוֹמַת הַנֶּאֱפָף, וְהַנֶּאֱפָת" (ויקרא כ,י).

רבח. לְהִיּוֹת בֵּית דִּין שׁוֹרְפִין בָּאֵשׁ, שְׁנֵאָמֶר "בָּאֵשׁ יִשְׂרְפוּ אֹתוֹ, וְאֶתְהֶן" (ויקרא כ,יד).

רבט. לְהִיּוֹת בֵּית דִּין סוֹקְלִין בְּאַבְנִים, שְׁנֵאָמֶר "וּסְקַלְתֶּם אֹתָם" (דברים כב,כד).

רל. לְתַלּוֹת מִי שֶׁנִּתְחַיֵּב תְּלִיָּה, שְׁנֵאָמֶר "וְתַלִּיתָ אֹתוֹ, עַל-עֵץ" (דברים כא,כב).

רלא. לְקַבֵּר הַנֶּהָרֵג בְּיוֹמוֹ, שְׁנֵאָמֶר "כִּי-קָבוּר תִּקְבְּרֶנּוּ בַּיּוֹם הַהוּא" (דברים כא,כג).

רלב. לְדוֹן בַּעֲבֹד עֲבָרִי כְּהִלְכּוֹתָיו, שְׁנֵאָמֶר "כִּי תִקְנֶה עֶבֶד עֲבָרִי" (שמות כא,ב).

רלג. לִיעֵד אִמָּה עֲבָרִיָּה, שְׁנֵאָמֶר "אֲשֶׁר-לוֹ יַעֲדָה . . . וְאִם-לִבְנוֹ, יִיעֲדָנָה" (שמות כא,ח-ט).

רלד. לְפַדּוֹת אִמָּה עֲבָרִיָּה, שְׁנֵאָמֶר "וְהִפְדָּהּ" (שמות כא,ח).

רלה. לַעֲבֹד בַּעֲבֹד כְּנַעֲנִי לַעֲוֹלָם, שְׁנֵאָמֶר "לַעֲלֹם, בָּהֶם תַּעֲבֹדוּ" (ויקרא כה,מו).

רלו. לְהִיּוֹת הַחוּבֵל מְשַׁלֵּם מָמוֹן, שְׁנֵאָמֶר "וְכִי-יִרְיֵב אֲנָשִׁים וְהִכָּה" (שמות כא,יח).

רלז. לְדוֹן בְּנִזְקֵי בַּהֲמָה, שְׁנֵאָמֶר "כִּי-יִגַּף שׁוֹר-אִישׁ אֶת-שׁוֹר רֵעֵהוּ" (שמות כא,לה).

רלח. לְדוֹן בְּנִזְקֵי הַבּוֹר, שְׁנֵאמָר "כִּי-יִפְתָּח אִישׁ בּוֹר" (שמות כא, לג).

רלמ. לְדוֹן בְּגִנֵּב בְּתִשְׁלוּמֵינָא אוֹ בְּמִיתָה, שְׁנֵאמָר "וְכִי יִגְנֹב" (ראה שמות כא, לז), "אִם-בְּמַחְתָּרֶת" (שמות כב, א), "וְגִנֵּב אִישׁ" (שמות כא, טז).

רמ. לְדוֹן בְּנִזְקֵי הַבְּעֵר, שְׁנֵאמָר "כִּי יִבְעֹר-אִישׁ, שָׂדֶה אוֹ-כָרֶם" (שמות כב, ד).

רמא. לְדוֹן בְּנִזְקֵי הָאֵשׁ, שְׁנֵאמָר "כִּי-תֵצֵא אֵשׁ וּמָצְאָה קִצִּים" (שמות כב, ה).

רמב. לְדוֹן בְּדִין שׁוֹמֵר חֲנָם, שְׁנֵאמָר "כִּי-יִתֵּן אִישׁ אֶל-רֵעֵהוּ כֶּסֶף אוֹ-כֶלִים" (שמות כב, ו).

רמג. לְדוֹן בְּדִין נוֹשֵׂא שָׂכָר וְשׂוֹכֵר, שְׁנֵאמָר "כִּי-יִתֵּן אִישׁ אֶל-רֵעֵהוּ חֲמוֹר אוֹ-שׂוֹר" (שמות כב, ט).

רמד. לְדוֹן בְּדִין הַשּׂוֹאֵל, שְׁנֵאמָר "וְכִי-יִשְׁאֵל אִישׁ מֵעַם רֵעֵהוּ" (שמות כב, יג).

רמה. לְדוֹן בְּדִין מְקַח וּמְמַכֵּר, שְׁנֵאמָר "וְכִי-תִמְכְּרוּ מִמְכָּר" (ויקרא כה, יד).

רמו. לְדוֹן בְּדִין טוֹעֵן וְכוֹפֵר, שְׁנֵאמָר "עַל-כָּל-דְּבַר-פֶּשַׁע" (שמות כב, ח).

רמז. לְהַצִּיל הַנֶּרְדָּף וְאֶפְלוּ בְּנֶפֶשׁ הַרּוֹדֵף, שְׁנֵאמָר "וְקִצְתָּהּ, אֶת-כַּפָּה" (דברים כה, יב).

רמח. לְדוֹן בְּדִינֵי נִחְלוּת, שְׁנֵאמָר "אִישׁ כִּי-יָמוּת, וּבֶן אֵין לוֹ . . . וְהִיתָה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל" (במדבר כז, ח-יא).